

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

The Provincial Library City

CORNER PRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК ІV.

Ч. 7.

СЕРЕДА, 25. СІЧНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JANUARY 25th, 1922.

No. 7.

VOL. IV.

Новинки.

ДОМАГАННЯ СОВІТІВ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В ГЕНУІ.

Домагання Росії до альянтів будуть о много більш, ніж домагання альянтів до Росії.

МОСКВА, 23. січня. — Большевіцькі делегати на генуїській конференції пропонують ріжким європейським державам і Злученим Державам свої домагання відносно заплачення відшкодованих за вчинені Союзу військ Росії шкоди.

Загранічні договори Росії і домагання інших держав до союзу будуть нічим в порівнянні до суми, яку виставлять Світові Великий Британії, Франції і Злученим Державам. Большевіцький рахунок, пропозитивний зовнішньому світові, буде без сумніву далеко перевищати всі можливі домагання, які інші держави можуть предлодити Сов. Росії в імені своїх держав, корпорацій і поодиноких осіб.

Німеччина прийняла запрошення на генуїську конференцію.

БЕРЛІН, 20. січня. — Німецьке правительство прийняло запрошення вислати представників на економічну конференцію в Генуї.

В Москві розпочався конгрес делегатів східних народів.

МОСКВА, 23. січня. — В суботу розпочався в Кремлі конгрес угнетених далекосхідних народів. В конгресі бере участь 200 делегатів, переважно комуністів.

Голова Петроградського Союзу Зіновєв виступив делегатом, Катаяма репрезентував Японію і з'їзав вибраний председателем конгресу. Індія є заступлена неофіційно.

Чічерін протестує проти посторонного вмішання в Росію.

МОСКВА, 21. січня. — Комісаріят заграничних справ оповістив вчора, що він запропозитував проти рішення "Ліги Націй" розслідувати російсько-фінляндський спір о Карелію.

Росія, каже оповіщене, відмовляється прийняти посередництво Голландії або Литви або яке інше "старане вмішати" в російські міжнародні справи, яке буде уважатися за неприпустимий акт супроти Росії.

Троцький про можливі пляни Франції відносно Східної Росії.

МОСКВА, 17. січня. — Лев Троцький, сівітський міністер війни, промовляючи сьогодні ввечері в московській опері в справі підписання жита жовірів червоної армії, говорив також про загальне міжнародне положення та про майбутню міжнародну економічну конференцію в Генуї.

Він казав, що резигнація кабінету Бріана може викликати нову спробу зі сторони Франції повалити Сівітську Росію, та з другої сторони, казав Троцький, Франція може згодитися на відбудову Росії, щоби не допустити Англію до переваги в тім краю. Він заявив, що однакові вигляди і в однім і в другім напрямі.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Україна і Литва.

МОСКВА, 25. грудня (Роста, Відень). — В Харкові відбуваються переговори між представниками Литви і України в цілі заключення додаткової угоди до існуючого вже договору.

Відроджене металеве промисловості.

ХАРКІВ, 12. грудня. — Продуктивність металеве промисловості на Україні протягом останніх трох місяців сильно зросла. Від жовтня працюють вже залізні гуті в Таганрозі і Маріуполі. Сталеві заводи в Матіївську, Петровську і Юзовці розпочали вже правильно працювати. Продукція металеве промисловості за місяць жовтень перевищала продукцію всіх попередніх місяців, а в децемі навіть продукцію передвоєну.

Державна допомога голодуючим на Україні.

ХАРКІВ, 12. грудня. — Українська Економічна Рада ухвалила уділити голодуючим околним подунних губерній України збіжжю допомогу в розмірі 6,000,000 пудів збіжжя.

Від посухи потерпіли тяжко кільканайцять повітів в губерніях Одеській, Миколаївській, Катеринославській і Запорозькій.

Контроль Робітничо-Селянської Інспекції над договорами.

ХАРКІВ, 16. грудня. — Рада Народних Комісарів України рішила, що всі торговельні договори перед їх підписанням мусять бути предложені найперше технічній і економічній раді народного комісаріату Робітничо-Селянської Інспекції.

Арештоване Мордалевича у Львові.

"Вперед" з 28. грудня м. р. доносить:

Відомого повстанця Ю. Мордалевича, про втечу до Польщі, польські влади вивезли з Львова до Варшави, де він сидить вже другий тиждень арештований при генеральному штабі. Його обвинувачують у належності до Закордату.

Справа його має бути передана з ген. штабу до міністерства закордонних справ, яке й поришить його долю — випущення, інтервювання чи і видачу сівітському уряду. Мордалевич запевняє, що ніякого відношення до Закордату не має.

Пісудські проти автономії Сх. Галичини.

Варшавська "Газета Подзєнна" подає становище Пісудського в справі Східної Галичини, яке він виявив перед одним членом союму. По думці Пісудського ніхто з Польків не заперечить, що Східна Галичина є польською власністю і з тої причини він вважає проект автономії сівітського посла Недзядковського цілком ошибочним і шкідливим.

Японці дістали приказ евакуувати Сибір?

ПАРІЖ, 17. січня. — Ту-тешна японська амбасада удержала сьогодні каблетраму

з Токіо з повідомленням, що всі японські війська на Сибірі дістали наказ евакуувати негайно ту країну. Японія має на Сибірі дві дивізії — 20,000 війська — і вони перейдуть до Кореї.

Тутешні Японці говорять, що евакуація є наслідком вашінгтонської конференції і гостинного прийняття, якого задала японська бізнесова делегація, що обїхала мінувшого місяця Злучених Держав і тепер знаходиться в Англії.

Росія купила в Англії 8 кораблів.

ВАШІНГТОН, 21. січня. — Торговельний департамент оповістив в п'ятницю, що Сівітська Росія закупила в Великій Британії за останніх шість місяців вісім кораблів. Шість з тих кораблів, кождий коштує 3.150 тон, зістали куплені за суму від 25 до 35 тисяч фунтів штерлінгів.

Торгова Сівітської Росії з іншими країнами.

ПАРІЖ, 16. січня. — Від початку 1921 р. Англія закупила через сівітське кооперативне товариство російських продуктів вартості 6 мільйонів фунтів штерлінгів. В тім самім часі Німеччина закупила через комісаріят заграничної торгівлі товарів на 6 мільярдів марок. Про це сповістив сьогодні в Парижі Іван Скобелев, бувший міністер російського тимчасового правительства а теперішній агент сівітського кооперативного товариства у Франції.

Детично бізнесових зносин з Францією Скобелев казав, що зроблено доси не багато через брак потрібних технічних відносин. Торговля з Францією ведеться здебільша посередно, або через краї, що граничать з Росією, і Скандинавією, або через заграничні фірми. Та в останніх часах приступлено вже і до безпосередньої торгівлі.

Ірландія стала самоуправною.

ДУБЛІН, 16. січня. — Ірландія стала сьогодні самоуправною державою. Лорд Филелен, намісник Ірландії, передав свою державну владу тимчасовому правительству південної Ірландії, на чолі якого стоїть Майке Колинс, підчас урочистих зборів в Дублінському замку.

Одночасно наспіла вістка з лондонського міністерства війни, що видано розпорядок, аби десять батальйонів британського війська евакуували негайно Ірландію.

Страйк ньюорських кравців, який тривав через 9 тижнів, скінчився побідою робітників.

Надзвичайне засідане Виконкомів ІІІ. Інтернаціоналу.

МОСКВА, 30. грудня. — Дня 10. лютого відбудеться в Москві повне засідане Виконавчого Комітету Комуністичного Інтернаціоналу.

На деневім порядку засіданя знаходиться сілкуючих п'ять головних справ:

- 1) Одноцільність революційного фронту.
- 2) Негайні завдання Інтернаціоналу Червоних Профеозів.
- 3) Положене в Сівітській Росії.
- 4) Світова преса.
- 5) Приготованя до Четвертого Конгресу Комуністичного Інтернаціоналу.

З огляду на велику вагу справ, які стоять на деневім порядку засіданя, віванові всі партії, належачі до Комуністичного Інтернаціоналу, вислали подвійне число представників на це засідане Виконавчого Комітету.

Ліквідація неграмотности в Червоній Армії.

МОСКВА, 20. грудня. — З денем першого червня число грамотних в Червоній Армії вийшло 72.6%, малограмотних — 18.1%, а неграмотних — 9.3%. До 1. жовтня число грамотних зросло вже було до 76%. Число шкіль неграмотних в армії зменшилося з 1.710 на 1.609.

Натомість піднесло ся значно число учеників на ріжких вищих наукових курсах з 10.266 на 21.261.

В часі від 1. червня до 1. жовтня число освітних кружків в червоноармійських клубах збільшило ся з 3.232 на 4.950, число політичних кружків з 567 на 782. Число читачів у військових бібліотеках зросло в тім самім часі з 212.000 на 381.000.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Повідомяється всіх товаришів і товаришок і взагалі всіх робітників, що У. Ж. Р. К. в Вінніпегу приготувале розігравку в користь У. Р. Д. Видроблено вже 2.000 тикетів на розігравку, по 25 ц., а товаришки з сего комітету збирають річи на розігравку. Хто хотів би подарувати яку річ на розігравку, то просить ся заслати її на руки секретарки У. Ж. Р. К. Також звивається товаришів і товаришок на провінції, щоби помогли чи ріжкими чи річами маючий відбутися розігравка. Розігравка відбудеться дня 2. марта с. р.

Всі річи і жертви на розігравку просить ся заслати на адресу:

Марія Ярова,
Ukrainian Labor Temple,
cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

ДО ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ І ЗАГАЛЬНОГО ЧЛЕНСТВА УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Дорогі Товариші!
Екзекутивний Комітет Українського Робітничого Дому повідомяє Вас отсею дорогою, що загальні, річні збори нашого стоваришя відбудуть ся на днях 2, 3 і 4-го лютого, 1922 р. в салі Українського Робітничого Дому в Вінніпегу.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Отворене зборів.
2. Вибір президії на час зборів.
3. Вибір верифікаційної комісії і провірене повноважений делегатів.
4. Справоздане заряду і функціонерів Укр. Роб. Дому.
5. Справоздане делегатів про роботу, домагання і пропозиції Філій і Відділів Укр. Роб. Дому.
6. Вибір комісії: контрольної, статутної, організаційної, просвітній-пресової, резолюційної і фінансової.
7. Справа дову Українського Робітничого Дому.
8. Справа органу Українського Робітничого Дому.
9. Діточі школи при Філіях і Відділах У. Р. Д.
10. Організація жєнщин при Філіях і Відділах У. Р. Д.
11. Філії і Відділи У. Р. Д. на провінції.
12. Ревізія статута У. Р. Д.
13. Відношене до реєстрації до Радянських Республік.
14. Відношене до робітничих політичних і індустриальних організацій.
15. Справоздане комісії.
16. Вибір заряду і контрольної комісії на 1922 р.
17. Закмчене Зборів.

ПРАВО ПРЕДСТАВНИЦТВА НА ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ.

Кожда Філія, або Відділ Укр. Роб. Дому має право вислати на загальні, річні збори одного делегата від кождих своїх 25 членів виповнивших свій членський вкладки.

Коди Філія або Відділ має менше чим 25 членів, то такі Філії, або Відділи все таки прислугує право на одного делегата.

Коди Філія, або Відділ має більше чим 25 членів, але не має повних 50 членів (наприклад 35 або 40 і т. д.), то такі Філії, або Відділи прислугує право на 2 делегатів. Ті Філії і Відділи, що мають більше чим 50 членів, мають право на 3 делегатів, і т. д.

Кожде робітничє товариство, що є лише членом, а не Філією, або Відділом У. Р. Д., має право вислати на загальні річні збори лише одного делегата, з правом рішачого голосу.

Всі інші члени У. Р. Д., не делегати, мають право брати участь в загальних річних зборах, лише з дорадчим голосом; они можуть забирати слово, брати участь у дискусіях, давати пропозиції, але не можуть голосувати.

ІНСТРУКЦІ ДЛЯ ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ І ДЕЛЕГАТІВ.

Філії і Відділи, а також і поодинокі члени У. Р. Д., можуть і повинні прислати свої ухвали, домагання і пропозиції, відносно ся до котрої-б то не було справи означеної в програмі загальних річних зборів і прислати їх на адресу секретаря Екзекутивного Комітету ще перед загальними зборами. Іх можна передати також і делегатами. Всі ті ухвали, домагання і пропозиції будуть предложені відповідним комісіям до обсудження та предложеня загальним зборам.

Коди, наприклад, котрий небув Відділом вважає за потрібне і корисне змінити якісь точки в статуті У. Р. Д., то він рішає, щоби предложити ту свою пропозицію перед загальні збори. Секретар такого Відділу посилає ті рішення до секретаря Екз. Ком., а сей передасть їх статутній комісії. Статутова комісія може одержати багато подібних пропозицій, тож розглянувши їх, она предкладає зборам, щоби такі точки в статуті змінити. Інші справи підуть до других комісій: наприклад, справи дотикаючі шкіль, або часописів, підуть до комісії просвітній-пресової, і т. д. В сей спосіб можна буде про всі важні справи заздалегідь подумати і влекшити працю загальним зборам.

Кождий делегат мусять мати правильно виповнену і підписану повноважність, заосментрену печаткою Філії, або Відділу У. Р. Д. В повноважності треба зазначити дійсне число членів Філії, або Відділу. Делегати прибувши без повноважностей будуть мати лише дорадчий голос.

ЧЛЕНИ У. Р. Д. НЕ ЗАПЛАТИВШ ВКЛАДОК, ТРАТЯТЬ ПРАВО ГОЛОСУ.

Всі члени У. Р. Д. повинні зятямити собі, що після ухвали послідних загальних, річних зборів Укр. Роб. Дому, всі ті члени, котрі не заплатили своїх річних вкладок тратять право рішачого голосу. Тому кождий член повинен подбати, щоби його членський вкладки були виповнені і правильно записані в його членській картці. В протинивім разі, він не зможе брати участі в виборі делегатів на загальні збори, ані голосувати над справами У. Р. Д.

З товаришським привітом, Екзекутивний Комітет Українського Робітничого Дому.

НЕ МИЛОСТІНІА А ОБОВ'ЯЗОК!
Комітет Помочі Голодуючим в Сов. Росії устроє в четвер, 26. січня в Індустриал Бюро Танці.

Доході призначений для голодуючих в Сов. Росії. Початок о год. 8.30. — Кінець о год. 2.30 в ноці. Грати буде найліпша оркестра в Вінніпегу. (Юнія муз. міста Вінніпегу буде грати даром). Приходьте забавитись! Поможіть голодуючим в боротьбі з голодовою смертю!
Тикет 50 ц.
Комітет Помочі Голодуючим в Сов. Росії.

МІТІНГИ, КОНЦЕРТИ І ПРЕДСТАВЛЕННЯ

Драматично-Співачський Кружок Укр. Робітничого Дому відіграє

В СУБОТУ, ДНЯ 28. СІЧНЯ, В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ сензаційну драму в 4-ох діях, з часів царату і на початку революції, П. Стеценка, п. н.:

"ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ НАРОДА"

Ся драма є одна з найбільше успішних драм репертуару Драм.-Спів. Кружка Укр. Робітничого Дому. Приходьте громалю і кланче своїх знакомих.

Куртина підноситься точно о год. 8.15 ввечером.

Ціни місць: 55, 40 і 27 центів (включаючи вор текс).

УВАГА! Приготовляється ся до вистави нову революційну драму "БУНТАР" і сензаційну драму "ЛИХОЛІТЕ".

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Створаришене "Українських Робітничих Вістей".

Передплата на рік \$4.00
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщеніх в газеті рукописів не звертають ся, хіба що дописуваль в разі
разно значенні, що бажде звороту своєї рукописи на слуцай її непоміщеня
та залучити потову марку на її пересилку.

СТАРИ ТЕМИ І СТАРИ ТА НОВІ БРЕХНІ.

В минулому числі "Українських Робітничих Вістей" ми
обцяли, що про дальші брехні "Українського Голосу" в статі
"Розаляда маланка молодо зі збанка" поговоримо другим
разом. Отже продовжуємо наводити ті брехні "Укр. Голосу".

І так пише дальше "Укр. Голос" в згаданій статі:
"Що до того, чи Петлюра продав Галичину Польщі, то в "Українській
Голосі" так багато вже про це писало ся, що прямо соромно ще раз це саме
повторити. Ми лиш пригадаємо, що Галичину заняти польські війська на при-

порученні найвищої ради мирової конференції в червні 1919 р., а Петлюра
дійшов до якогось (!) порозуміння з польським правительством як в глибоку
осінь того самого року. В виду сего на заклад, що Петлюра продав Галич-

ину Польщі, вистарить запитати, чи можна продати те, чого чоловік не має?
Власне й те, чому Петлюра не мав Галичини. Рішення найвищої ради мирової
конференції було несправедливе і йому можна було оперти ся і як би
Україній були не дали Полькам заняти Галичину, то найвища рада була би
втерла собі ніс і сказала би, що її рішення було настільки непорузним. Най-

вишня рада не раз в такий спосіб плавала собі в лиші. Але поставити ся проти
найвищої ради могли Українці лише тоді, як би мали до діла тільки з са-

мою Польщею. Тимчасом Українці були пригноблені вояками на два боки,
з одного боку з Польщею, з другого боку з — совітською Росією. Коли
Українці натискали на Польщі, тоді совітські російські війська бігли Укра-

їнінці з задю; коли Українці обертали ся проти російських військ, тоді Поль-

ща наступала дальше в Галичину. В такий спосіб совітська Росія помогла
Полькам заняти Галичину. Проти Польщі зачала совітська Росія воявати
доверта північше, коли Польща показала за надово великий апетит на укра-

їнські та білоруські землі, які Росія вперто вважала за свої. Але й тоді со-

вітська Росія нічим ніколи не проявила бажання відірвати Галичину від
Польщі".

Правду каже "Укр. Голос", що йому соромно повторити
те, що він писав в обороні Петлюри за запродане ним Східної
Галичини шляхоцькій Польщі. Бо кожний і найменше очитаний
робітник знає, що Петлюра продав Польщі Галичину і пі-

шов на службу до польської шляхти, а "Укр. Голос" стараєть
ся зробити з чорного біле і каже, що сему неправда. Розу-

мієть ся, що та брехня йому не удеветь ем і тому йому сором-

но повторити її, так як кожний бачить, що се чорна брехня і
більше нічого. Тимбільше, що як "Укр. Голос" пише брехати
в обороні Петлюри і шляхоцької Польщі, то навіть такий
великий "український діяч", як др. Лозинський зараз доказує

"Укр. Голосови", що Петлюра таки продав Польщі Східну
Галичину. Отже як не буде соромно для "Укр. Голосу" повто-

рити свої брехні?
Дальше "Укр. Голос" пригадає, коли польські війська
заняли Галичину, а коли "Петлюра дійшов до якогось порозу-

міння з польським правительством". Сим хоче "Укр. Голос"
сказати, що навіть як Петлюра зрік ся на рік Польщі Східної
Галичини, то се не мало ніякої вартости, бо польські війська
заняли Галичину в червні 1919 р., а Петлюра добив офіційно-

го торгу з Польками коштом Сх. Галичини і інших україн-

ських земель "аж в глибоку осінь того самого року".
А ще дальше "Укр. Голос" пише, що "совітська Росія помогла
Полькам заняти Галичину", бо "коли Українці натискали
на Польщі, тоді совітські російські війська бігли Українців
з задю", хоч зараз дальше признає, що "коли Українці обер-

тали ся проти російських військ, тоді Польки наступали даль-

ше в Галичину".
Тимчасом річ мала ся трошка інакше. І заняти польськими
військами Галичини на припорученні аліантів відбуло ся не в
червні 1919 р. і не без впливу Петлюри, і Петлюра дохо-

див "до порозуміння" з польською шляхтою трошка вчасній-

ше, як в осіні 1919 року, і не Совітська Росія помогла
Полькам заняти Галичину, але помогли Полькам заняти Галичину
таки самі Петлюра і Петрушевич. Ось послухаймо, що гово-

рять факти.
Галицька армія під проводом Петрушевича почала масо-

во переходити з Галичини через ріку Збруч на Україну дня
16. липня 1919 року. Так пише др. Осип Назарук, який був з
з тою армією, в своїй книжці "Рік на Великій Україні". А вже
депеша з Копенгаги під датою 28. липня принесла вістку, що ці-

ла Галичина находить ся в руках Польків. Отже не могли поль-

ські війська заняти Східної Галичини в червні 1919 року, як се
пише "Укр. Голос".
Дальше, Петлюра вів коннахти з польськими панами не аж
в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

во до "глибокої осіні" 1919 року, як се пише "Укр. Голос",
свідчать сідуючі слова др. Осипа Назарука, Петрушевичо-

вого "міністра" і дорадника, сказані згладно написані в його
книжці п. н. "Рік на Великій Україні":
"Замічу ще одну важку обставину, про яку одначе зва-

заний я словом і докладніше про неї писати ще не могу:
ПЕТЛЮРА МАВ ЗВ'ЯЗОК З ПЛІСУДСЬКИМ ШЕ ТОДІ, КОЛИ
ПРО СЕ НИКОМУ НЕ СНИЛО СЯ".
Чи не ясно, коли то се Петлюра вів коннахти з польськи-

ми панами не аж в глибоку осінь 1919 року, але ще тоді, коли йшла кровава бо-

ротьба між галицькою армією і польськими військами о Східну
Галичину. Ось що писала віденська "Борьба" з 20. січня 1920
року в статі "Торги українським народом Галичини":
"Петлюрівський уряд залицяє ся до польської куртизани
ще в часі, коли український народ Галичини купав ся у власній
крові, в страшний боротьбі з польсько-антантською силою.
Вже тоді сили у Варшаві Курдимова, який, як каже "Kur-

jer Polski", "сповняв в Польщі функції офіційного представ-

ника уряду Петлюри". Вже тоді почали ся торги над україн-

ською Галичиною".
Со злочинну роботу продовжала потім т. зв. надзвичайна
місія з Пилипчуком на чолі, яка вже стала перебувала у Вар-

шаві.
Знова депеша з Лондону під датою 30. вересня 1919 року
принесла вже першу вістку, що на підставі договору, заклю-

ченого між Петлюрою і Польщею, Петлюра зрікаєт ся всіх
претенсій до Східної Галичини. Подібного змісту повинні
почали від тоді приходити вчаснійше.
Що Петлюра вів торги з польською шляхтою ще за до-

СЛОВО ДО ФАРМЕРІВ,
УКРАЇНЦІВ.

Дорогі Товариші!
Мене спонукала написати до вас сих кілька слів ваша бай-

дужність до робітничої справи і взагалі до справи визволеня
всіх поневолених.

На поклик "Укр. Роб. Вістей" о поміч робітничої преси,
майже всі робітники солідарно відкликнулись, але про нас,
фармерів, щось мало було чути.

НАДІСЛАНО

МАСОВЕ РОБІТНИЧЕ ВІСЬ.

У вівторок, 25 грудня відбувся в Укр. Р.об. Домі загальний робітничий вісь, на котрий вступили місцеві а також прибувши з Торонто делегати. Представителі товариств Асоціації, Першого безробітних та Свободної гаслової проголошені в Сентіні Галчичі від панованні польської шквати. Вітання говорив т. Зародковський з Торонто, який підняв гасло: «Відстоюйте свої права!»

Того самого дня ввечері відбувся в Укр. Р.об. Домі дитячий концерт, який відбувся дуже гарно. Малескі школярі брали участь співанням і декламаціями, а присутні в нагороду обносили їх дарунками. На закінченні концерту слово забрав т. Левченко і похвалив присутніх за велику працю і виконування дитячої робітничої думи. Концерт закінчився з веселим настроєм як присутні, так учасники концерту — малескі школярі.

А. Кушнір, секр.

НОВЕ ТОВАРИСТВО.

Ірковейс Флас, Онт.

До Ірковейс Флас загвозд організатор С. О. К. т. Комар. Дня 20 ставши відбувся за масове робітниче вісь, на котром говорив загальний товариш. Говорив він переважно про організацію, про теперішню економічну світову кризу, як також про подолання в радикальних реформах. Загвозд також про пестиморський будинок і взагалі про рішучу контр-революцію. Найбільше закликав, товариш Комар, робітників до організації, до читання робітничої літератури і робітничих часописів. Вечерю того самого дня зійшлися товариші до хати т. Шопа, де при допомозі т. Комара засновано робітниче товариство, до якого на початок писалося 13 членів. На своїх зборах в неділю 11 грудня наше товариство ухвалило стати членом Товариства Укр. Р.об. Дому і тим прохати прийняти його в члени Товариства Укр. Р.об. Дому.

З товаришам привітання, М. Биківський.

ФАРМЕРСЬКИЙ ВІДІЛУ У. Р. Д.

Медика, Ман.

Товаришу Редактор! Не вміаюте помістити на сторінках «Укр. Р.об. Вісти» слайду про наших фермерів в околиці Рівер Фармери в околиці Барі Рівер сформувавши новий відділ У. Р. Д. на своїх зборах, які відбули 25 грудня 1921 р. в будинку на 31 членів, місцевих фермерів, які рішуче побувають в себе Укр. Р.об. Дому.

По заряду ново-сформованого відділу увійшли салодучі товариші: Гр. Панчишак, голова; Ів. Петухов, заст. гол.; Теод. Шидловський, секр.; Я. Куцун, заст. секр.; К. Зайчик, бібліотекар; Ів. Форошук, заст. секр.; А. Турчин, заст. секр.; М. Бялий, Гр. Кабан, А. Баргенд, контролер; Ф. Пукало, І. Куцун увійшли до комісії.

Пославши \$8.00 на передплату (дві числі) «Укр. Р.об. Вісти», які також повідомляємо, що на своїх зборах 9 січня с. р. віділа рішучі виступили на загальній збірці У. Р. Д. в Вінніпегу свого делегата т. Турчин.

Товариш фермерів і робітників! До нас, порозкиданні по всіх закутках Канади, ми відзиваємося. Сили у нас нема, але наша нещастя, яке менше подіти центи, на які він працював до сего часу. В тім же аншо, що нездола гоним мене від одного нещастя до другого. Мій брат, працюючий в майні на Гомсер в Б. К., зістав тяжко понобит, був довгий час в шпиталі, стратив ізру і зробив ся бездомним в житті. Я муся працювати і помогати йому від 1914 року аж поки не постаню мене також нещасте. Ренту своїх центів в віділа до докторів: і от я опинив ся в крайній нещасті. Майже вся родина в Мінеа, перенесла в 1920 року 38,200 Готингтон на рік 1922 року 43,222.

Майно Віділау, як бібліотека, гардероб, інвентар і готівка до дня 8 січня с. р. виносить на суму \$1273.76. Справоздане усіх урядників і комісії збори прийняв одностайно і призначив їм котум довіря. Вибрав новий заряд на 1922 рік, до котрого увійшли салодучі товариші: М. Павлак, організатор; т. М. Якічук, прот. секретар; Ів. Лешин, фін. секретар; І. Живчук, касир; С. Костик, бібліотекар; Возницький, гардеробчик; Сиротко, господар; Д. Левинський, режисер; Гр. Богачук, суфлер. До контрольного комісії обрані товариші: Сандухак, Александрович, А. Зайчик, віділау до «Української Робітничої Вісти».

ВідоЗВА до односельчан села Рогозна, повіт Сентіні, Галчича.

Доброго Товаришу! Вам відомо, що в Канаді завався ся так зв. комітет односельчан села Рогозна для несення помочи сиротам і вдовам потерпілим від першої світової війни. Комітет був заснований дня 24. серпня 1919 року в Форт Віліамі, Онт. Після заснування спис-комітет в Вінніпегу, де в \$10.00, на рестоції книжки зібрано від 30. жовтня м. р. до 16. січня с. р. \$14875. Разом зібрано \$15875. З тих грошей заплачено за оголошення в місцевій англійській газеті \$775. А суму \$15100 вислано на руки комітету до Вінніпега.

Всім жертводавцям ширя подяка. Н. Горобай, секр.

СПРАВЗОДАННЯ.

РІЧНЕ СПРАВЗОДАННЯ ВІДІЛУ У. Р. Д. В ГЕМЛІТОНІ.

В неділю, дня 8. січня відбувся за загальні річні збори Віділу У. Р. Д. т. Шевченка в Гемлітоні. Збори проводив тов. Г. Богачук, а секретарем був т. Лешин. Товариш Віділау за минулий рік представляє ся як салду: Віділау вбув 42 мітінги адміністративних, 9 масових 4 пропагандових, устроїв 14 лекцій, 4 реферати, 4 спеціальних мітінгів, 8 представляв і 6 концертів. Віділау розповсюджував робітничу літературу і часописи. Діагностичні члени від попу Віділау числять 40. З приходу теперішньої організації, до тов. Віділау, хотів багато членів опустило сю місцевість, шукаючи за роботою по других місцевостях.

Справоздане представило ся так:

Приходи: За місяць март \$436.15

За місяць квітень 47.31

За місяць май 195.45

За місяць червень 91.73

За місяць липень 102.10

За місяць серпень 147.30

За місяць вересень 58.96

За місяць жовтень 80.43

За місяць листопад 56.92

За місяць грудень 56.92

Разом \$1254.62

Розходи: За місяць март \$295.12

За місяць квітень 89.54

За місяць май 211.59

За місяць червень 94.59

За місяць липень 206.60

За місяць серпень 145.56

За місяць вересень 195.81

За місяць жовтень 35.13

За місяць листопад 68.52

За місяць грудень 93.44

Разом \$1249.60

Повторене: Приходи \$1254.62

Розходи \$1249.60

Остаток \$5.02

Перенесено з 1920 року 38.20

Готівка на рік 1922 року 43.22

Майно Віділау, як бібліотека, гардероб, інвентар і готівка до дня 8 січня с. р. виносить на суму \$1273.76.

Справоздане усіх урядників і комісії збори прийняв одностайно і призначив їм котум довіря. Вибрав новий заряд на 1922 рік, до котрого увійшли салодучі товариші: М. Павлак, організатор; т. М. Якічук, прот. секретар; Ів. Лешин, фін. секретар; І. Живчук, касир; С. Костик, бібліотекар; Возницький, гардеробчик; Сиротко, господар; Д. Левинський, режисер; Гр. Богачук, суфлер.

До контрольного комісії обрані товариші: Сандухак, Александрович, А. Зайчик, віділау до «Української Робітничої Вісти».

ВідоЗВА до односельчан села Рогозна, повіт Сентіні, Галчича.

Доброго Товаришу! Вам відомо, що в Канаді завався ся так зв. комітет односельчан села Рогозна для несення помочи сиротам і вдовам потерпілим від першої світової війни. Комітет був заснований дня 24. серпня 1919 року в Форт Віліамі, Онт. Після заснування спис-комітет в Вінніпегу, де в \$10.00, на рестоції книжки зібрано від 30. жовтня м. р. до 16. січня с. р. \$14875. Разом зібрано \$15875. З тих грошей заплачено за оголошення в місцевій англійській газеті \$775. А суму \$15100 вислано на руки комітету до Вінніпега.

Всім жертводавцям ширя подяка. Н. Горобай, секр.

СПРАВЗОДАННЯ КОМІТЕТУ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ.

Портедж Ля Прері, Ман.

Загальні добровільні датки випливають 26. жовтня до 26. грудня м. р. \$10.00, на рестоції книжки зібрано від 30. жовтня м. р. до 16. січня с. р. \$14875. Разом зібрано \$15875. З тих грошей заплачено за оголошення в місцевій англійській газеті \$775. А суму \$15100 вислано на руки комітету до Вінніпега.

Всім жертводавцям ширя подяка. Н. Горобай, секр.

говорить тежеский робітник на адресу тих, котри крою своє прожиття від його, робітника, краю будучність. Коли се говорить чорна сотня то нам нема що думати, нема що жаліти. Але коли се говорить робітник, який своєю тежескою кровю він горює, то ми, шоби тільки не дати \$100, а в той сам час видя пару десятків доларів на самотому, то нам, самотому робітнику, дуже се боє. Товариш, осямляється! Адаже ми нині товариш по нездолі, але на шибі вороги по духу. Читайте, освідомлюйтеся, не давайте гнати колодимо на шляху доступу самотого робітника. Освідомлюйтеся, а тоді спіймаєте, яке велике зло ви робили своїм товаришам і самим собі. І. Буздійський.

ЗАЯВА

Товариш «Запорожська Січ» в Вест Форті Віліамі, Онт.

Завітай се, що нема такої закутки на землі, де самоті робітнику не були би переслідувані в рішучий спосіб обдувані болотом зловмих ворогів, навіть «своїми рішучими» мерзеними «добротами», тільки за те, що робітники боруть ся за свої права, за своє освободження з капіталістичного ярма.

Таке саме творить ся і в нашій місцевості, де декотрі хорючі на маляні величності ілюції, такі з робітниками, спли ворогами робітничій авіації, обманюють болотом та брехавою самотого робітника, робітничу авіацію, а навіть рішучу школу в Вест Форті. Вони сичуть в свої збори, як галачки та випускають на робітників рішучі пашквілі в чорносоптевий пресі. Роблять се вони тому, що в робітничих товариствах робить ся не так, як їм хочеть ся.

На загальних рішучих зборах товариства «Запорожська Січ» в Вест Форті ухвалено помістити від товариства своє завая в робітничій пресі, супроти пашквілів в «Укр. Голосі» Василья Брильовського. Загальний негатив надіслать ся на т-во «Запорожська Січ» і на рішучу школу, випускаючи на них рішучі брехки та інтрижки проти них, стародавні очерники пере-робитимом.

Т-во «Зап. Січ» стоїть кожною в бої сему ренегатови, бо воно стоїть на дійсній робітничій платформі. І ніколи не згодить ся з такими людями, як Брильовський і його шпакі. Т-во «Зап. Січ» стоїть твердо і непохитно за визволені ідеї робітничав цього світа і бореть ся проти всього, що пошкоджує, парализує, обманює і виснажує і проти тихих дряблених нужденних негодумів як Брильовський.

Заряд т-ва «Зап. Січ» опрацює всі випуски Брильовського в «Укр. Голосі» брехки на товариство, на рішучу школу і на окремих товаришів. Заявляє, що се нічо більше, як підлазництво очерників ішу товариства, спровокувати бойді декоріс його членів, кинуть на него пісторісне слово робітничав; се є нічо більше, як беззастидна злоба сего зарозвидного постолатя на тих, що не хочуть втратити в духу чести в своїх рядах.

Т-во «Зап. Січ» опрацює ці брехки в минульній і заявляє, що всякій який випадок Брильовського на товариство на бодуче ухвалити підляти кветам. Всяку дальшу пашквіліну Брильовського в «Укр. Голосі» товариство буде игнорувати, як се воно робило до сего часу, бо ухваляє і знає, чести аступати в полеміку з такими безхарактерними людами.

На сім місяці товариство також заявляє, що деякі люді з той банітлиці ілюції поширюють тут по вулицям брехки, нащо то декотрі члени нашого товариства фабрикують самотому. Товариство опрацює ці брехки, а тим підляти людем заявляє: Сили ми знаєть про такі річі, то називай імена тих членів, котрих докочить правдивість своїх брехок, а тоді товариство коротко розправиться з тими членами. поки ми не доведемо, то ми осятемо, як ним нимним, як підляти брехунами і сю брехку товариство кидать нам в очі.

Заряд т-ва «Зап. Січ» в Вест Форті.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Дорогі Товариші!

Тяжко мені звертати ся до Вас о поміч, але нещасте, яке менше подіти центи, на які він працював до сего часу. В тім же аншо, що нездола гоним мене від одного нещастя до другого. Мій брат, працюючий в майні на Гомсер в Б. К., зістав тяжко понобит, був довгий час в шпиталі, стратив ізру і зробив ся бездомним в житті. Я муся працювати і помогати йому від 1914 року аж поки не постаню мене також нещасте. Ренту своїх центів в віділа до докторів: і от я опинив ся в крайній нещасті. Майже вся родина в Мінеа, перенесла в 1920 року 38,200 Готингтон на рік 1922 року 43,222.

Майно Віділау, як бібліотека, гардероб, інвентар і готівка до дня 8 січня с. р. виносить на суму \$1273.76.

Справоздане усіх урядників і комісії збори прийняв одностайно і призначив їм котум довіря. Вибрав новий заряд на 1922 рік, до котрого увійшли салодучі товариші: М. Павлак, організатор; т. М. Якічук, прот. секретар; Ів. Лешин, фін. секретар; І. Живчук, касир; С. Костик, бібліотекар; Возницький, гардеробчик; Сиротко, господар; Д. Левинський, режисер; Гр. Богачук, суфлер.

До контрольного комісії обрані товариші: Сандухак, Александрович, А. Зайчик, віділау до «Української Робітничої Вісти».

ВідоЗВА до односельчан села Рогозна, повіт Сентіні, Галчича.

Доброго Товаришу! Вам відомо, що в Канаді завався ся так зв. комітет односельчан села Рогозна для несення помочи сиротам і вдовам потерпілим від першої світової війни. Комітет був заснований дня 24. серпня 1919 року в Форт Віліамі, Онт. Після заснування спис-комітет в Вінніпегу, де в \$10.00, на рестоції книжки зібрано від 30. жовтня м. р. до 16. січня с. р. \$14875. Разом зібрано \$15875. З тих грошей заплачено за оголошення в місцевій англійській газеті \$775. А суму \$15100 вислано на руки комітету до Вінніпега.

Всім жертводавцям ширя подяка. Н. Горобай, секр.

тво варіант. Приміром варіанта був таві: «Тому дади а жей віг». Правда, но варіант був беззастидний, бо шоби гуді писати не сотки, а тисячі доларів, то і тоді всі не задолбали би. Віділау товариш почав обдукувати, чи не айше брехку пробудувати в Рогозі «Народний Дім», або ми, повернувши до старого каю, мали де збирати ся. Наш комітет передав числя на сю айду 386 днів і ми на диях отримали лист від старого краю, що будують воє ропоачот, однак передати ним грошей не вистачить. І наш товариш морик місця, помийні одностайно в інших місцевостях Канади розповили ся з прирчини комітету. Тому карайський комітет авіа ініціативу свої руки, бо тут є повадне число односельчан. Зібравшись і сичи, ми обговорили сю справу поміч і рішучі звернулися до товаришів. До комітету а Кардіф увійшли тт.: А. Цицан, В. Я. Чурко, В. М. Никифоров, П. Ватажко, С. Жувайко і Ю. Ватажко. Сейчас на зборах приступлено до збирання грошей на сю айду 386 днів. Товариші одностайно! Поспіши на поміч своїм тяжко потерпілим братям, яких ще й нині бють бумками польські жандарми. Ним жертводавцям ширя подяка. В. Н. Никифоров, P.O. Box 17, Cardiff, Alta. Комітет.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Тіміс, Онт.

В Тіміс, Онт. помер т. Яко Ніколаїч, який походив з села Бородінін пов. Городенка. Покійний товариш числяв 74 роки. Товариш помер через довгий час в робітничій організації і був дійсним членом, тобто таким, що не тільки на словах, а й на ділі се доказував. Призначено на загальні мітінги для товаришів заступити голову, після чого мав діти операції, які забрала послідні центи покійного, але здоров'я йому не привернуло.

Товариш, робітнику, в Тіміс, віділау покійному посланню пошаву, устроївши йому товаришів-похорон. Над гробом покійного промовляли дєстники в українській і російській мовах, а також співали українські пісні. Після похорону, товариш зійшли ся в приміщенні О.В.Ю. де зібрано представлено, що покійний умирав від туберкульозу. Тоді товариші згодили ся покрити своїми жертвами кошту похорону, які він носив \$140.00 і сейчас же в салі зложив \$110.50.

Наш замір владити на ширя подяка а помершому товаришав хай буди земля пером. А. Т.

СПРАВЗОДАННЯ.

РІЧНЕ СПРАВЗОДАННЯ ВІДІЛУ У. Р. Д. ДОМУ ІВ. Т. ШЕВЧЕНКА В ГЕМЛІТОНІ.

В неділю, дня 8. січня відбувся за загальні річні збори Віділу У. Р. Д. т. Шевченка в Гемлітоні. Збори проводив тов. Г. Богачук, а секретарем був т. Лешин. Товариш Віділау за минулий рік представляє ся як салду: Віділау вбув 42 мітінги адміністративних, 9 масових 4 пропагандових, устроїв 14 лекцій, 4 реферати, 4 спеціальних мітінгів, 8 представляв і 6 концертів. Віділау розповсюджував робітничу літературу і часописи. Діагностичні члени від попу Віділау числять 40. З приходу теперішньої організації, до тов. Віділау, хотів багато членів опустило сю місцевість, шукаючи за роботою по других місцевостях.

Справоздане представило ся так:

Приходи: За місяць март \$436.15

За місяць квітень 47.31

За місяць май 195.45

За місяць червень 91.73

За місяць липень 102.10

За місяць серпень 147.30

За місяць вересень 58.96

За місяць жовтень 80.43

За місяць листопад 56.92

За місяць грудень 56.92

Разом \$1254.62

Розходи: За місяць март \$295.12

За місяць квітень 89.54

За місяць май 211.59

За місяць червень 94.59

За місяць липень 206.60

За місяць серпень 145.56

За місяць вересень 195.81

За місяць жовтень 35.13

За місяць листопад 68.52

За місяць грудень 93.44

Разом \$1249.60

Повторене: Приходи \$1254.62

Розходи \$1249.60

Остаток \$5.02

Перенесено з 1920 року 38.20

Готівка на рік 1922 року 43.22

Майно Віділау, як бібліотека, гардероб, інвентар і готівка до дня 8 січня с. р. виносить на суму \$1273.76.

Справоздане усіх урядників і комісії збори прийняв одностайно і призначив їм котум довіря. Вибрав новий заряд на 1922 рік, до котрого увійшли салодучі товариші: М. Павлак, організатор; т. М. Якічук, прот. секретар; Ів. Лешин, фін. секретар; І. Живчук, касир; С. Костик, бібліотекар; Возницький, гардеробчик; Сиротко, господар; Д. Левинський, режисер; Гр. Богачук, суфлер.

До контрольного комісії обрані товариші: Сандухак, Александрович, А. Зайчик, віділау до «Української Робітничої Вісти».

ВідоЗВА до односельчан села Рогозна, повіт Сентіні, Галчича.

Доброго Товаришу! Вам відомо, що в Канаді завався ся так зв. комітет односельчан села Рогозна для несення помочи сиротам і вдовам потерпілим від першої світової війни. Комітет був заснований дня 24. серпня 1919 року в Форт Віліамі, Онт. Після заснування спис-комітет в Вінніпегу, де в \$10.00, на рестоції книжки зібрано від 30. жовтня м. р. до 16. січня с. р. \$14875. Разом зібрано \$15875. З тих грошей заплачено за оголошення в місцевій англійській газеті \$775. А суму \$15100 вислано на руки комітету до Вінніпега.

Всім жертводавцям ширя подяка. Н. Горобай, секр.

Товаришу Редактор! Не вміаюте помістити на сторінках «Укр. Р.об. Вісти» слайду про наших фермерів в околиці Рівер Фармери в околиці Барі Рівер сформувавши новий відділ У. Р. Д. на своїх зборах, які відбули 25 грудня 1921 р. в будинку на 31 членів, місцевих фермерів, які рішуче побувають в себе Укр. Р.об. Дому.

СПРАВЗОДАННЯ.

РІЧНЕ СПРАВЗОДАННЯ ВІДІЛУ У. Р. Д. ДОМУ ІВ. Т. ШЕВЧЕНКА В ГЕМЛІТОНІ.

В неділю, дня 8. січня відбувся за загальні річні збори Віділу У. Р. Д. т. Шевченка в Гемлітоні. Збори проводив тов. Г. Богачук, а секретарем був т. Лешин. Товариш Віділау за минулий рік представляє ся як салду: Віділау вбув 42 мітінги адміністративних, 9 масових 4 пропагандових, устроїв 14 лекцій, 4 реферати, 4 спеціальних мітінгів, 8 представляв і 6 концертів. Віділау розповсюджував робітничу літературу і часописи. Діагностичні члени від попу Віділау числять 40. З приходу теперішньої організації, до тов. Віділау, хотів багато членів опустило сю місцевість, шукаючи за роботою по других місцевостях.

Справоздане представило ся так:

Приходи: За місяць март \$436.15

За місяць квітень 47.31

За місяць май 195.45

За місяць червень 91.73